

τοῦ ἀνέκτους, παράγουσα ἐν αὐτῷ δυσάρεστον τινὰ πόθον πρὸς τὴν ἀλήθειαν, βοηθοῦσα τὴν πρὸς εὐρεσιν αὐτῆς ἀναγκαίαν κοπώδη ἐργασίαν καὶ ἐξελέγχουσα ἂν τὸ ἀποτέλεσμα τὰς ἐργασίας ταύτας περιεῖχε τοὺς ἀληθεῖς χαρακτῆρας ἢ ἀπλῶς τὴν σφαλερὰν ἐπιφάνειαν τῆς ἀληθείας.

Θαυμαστὴ δὲ τῇ ἀληθείᾳ ἦτο ἡ γοητεία τῆς ὀμιλίας τοῦ Σωκράτους καὶ ἡ ἰσχυρὰ ἐντύπωσις τὴν ὁποίαν ἐπροξένει εἰς ὅλους ὅσοι ἤκουον αὐτὸν καὶ ἠσθάνοντο τὴν δύναμιν τοῦ λόγου του. Ἡ δύναμις αὕτη ἦτο τοσοῦτον ἀκαταμάχητος, ὥστε ὁ Ξενοφῶν κατήντησε νὰ εἴπῃ, ὅτι ὁ Σωκράτης ἠδύνατο νὰ μεταχειρισθῇ ὅπως ἤθελε πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ διαλεγόμενους (τοῖς δὲ διαλεγόμενοις αὐτῷ πᾶσι χρώμενον ἐν τοῖς λόγοις ὅπως ἐβούλετο). Περὶ τῶν ἀντικειμένων τὰ ὅποια ἔφερεν εἰς μέσον, ἦτοι περὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς κοινωνίας, αἱ ἀκροαταὶ αὐτοῦ δὲν εἶχον συνήθως εἰμὴ αὐτοματισμούς τινας καὶ ἀνεξέλεγκτους παραδόσεις· αὐτὸς δ' ἐπεχείρησε νὰ τοὺς φέρῃ εἰς τὸ νὰ σκεφθῶσι περὶ ἑαυτῶν τε καὶ τῶν κρίσεων αὐτῶν, ζυγοστατοῦντες καὶ ἐξελέγχοντες αὐτὰς μέχρις οὗ αὐταὶ ὁμοφωνήσωσι πρὸς ἀλλήλας τε καὶ πρὸς ὠρισμένον τινὰ καὶ σεβαστὸν σκοπὸν. Αἱ γενικαὶ καὶ ἀόριστοι αὐτῶν περὶ τῶν ἀντικειμένων ἐκείνων κρίσεις εἶχον ἀποτελέσει φῶρμα τοσοῦτον συμπεκνωμένον συγχρόνως καὶ ἀδοκίμαστον, ὥστε τὰ περιεχόμενα εἰς αὐτὰς καθ' ἑκάστα παντάπασιν ὀλιγορήθησαν· ὁ δὲ Σωκράτης ἀνακαλέσας εἰς τὸ εἶναι τὰς εἰδικὰς ταύτας περιστάσεις τῆς οὕτω παραμεληθείσης κείρας παρουσιάζεν εἰς τὸν ἀκροατὴν τὰς ἰδίας αὐτοῦ δοξασίας ὑπὸ ἑτέραν ὁλως καὶ ὁλως νέαν ἐκπόσιν. Διὰ τῆς καθαρῶς ἐπακτικῆς μεθόδου τῶν διαλέξεων αὐτοῦ (ἂν καὶ τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ Ξενοφῶντος δὲν διέσωσαν ἡμῶν εἰμὴ ἀπλοὺν τινὰ αὐτῶν σκελετὸν), ὁ Σωκράτης καταπολεμεῖ τὰς βαθέως ἐρριζωμένους, καὶ οὐδὲν ἥττον ἀνυποστάτους πλάνας τῆς νεανικῆς διανοίας, τῆς ἐνεργούσης ἀπὸ ταυτομάτου ἀνευ ἐπιστημονικῆς συνειδήσεως. Ὁ σκοπὸς αὐτοῦ ἦτο δι' ἐπιτηδεύως ἐκλελεγμένων ἀπορατικῶν παραδειγμάτων νὰ ὑποδεικνύῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἡμαρτημένην ὁδὸν εἰς ἣν ἐπλανήτο καὶ οὕτω νὰ συναυτῇ αὐτὴν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας· προσέτι δὲ νὰ ἀναγκάσῃ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀκροατοῦ νὰ διατρέψῃ ἀδιακόπως περὶ τὰ καθ' ἑκάστα, ὡς ὅρους ἀπαραιτήτους παντὸς ὁρθοῦ καὶ συνεποῦς γενικοῦ ὁρισμοῦ, ἀποτρέπων αὐτὸ ἀπὸ τοῦ νὰ γίνεταί δοῦλον ἀνεξέλεγκτων τύπων καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκφέρῃ τὴν ἀπλὴν τῆς πεποιήσεως αὐτοῦ παραπλοάν ὡς λόγους συνετοῦς καὶ κεκυρωμένους. Ἀντὶ νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν ἀκροατὴν συμπέρασματα προπαρασκευασμένα καὶ ἐπὶ ἀλλοτρίᾳ μαρτυρίᾳ ἀποδέξιμα, ὁ Σωκράτης ἐξεναντίας διετῆρει τὸν ἐξεταζόμενον ἐπὶ πολὺν χρόνον εἰς ἀμφιβολίαν, ἐμμένων ἰδίως εἰς τὰ καθ' ἑκάστα καὶ λαμβάνων ἐνταῦθα καταφατικὴν ἤμα καὶ ἀποφατικὴν διεύθυνσιν· οὐδ' ἀποκαλύπτων τὸν σκοπὸν αὐτοῦ, εἰμὴ ἀφοῦ παρήγε τὴν κατάστασιν ἐκείνην τῆς οἰκείας γνώσεως καὶ μαρτυρίας, ἀφ' ἧς τὸ συμπέρασμα ἐξορμαῖ ὡς ἀμε-

σον προῖον, ἔχων ἰδίας ρίζας καὶ ἰδίαν δύναμιν, λογικῶς δὲ συνηρθρωμένον μετὰ τῶν πρώτων τοῦ συλλογισμοῦ ὅρων. Ἐὰν τὸ οὕτω παραχθέν συμπέρασμα δὲν ἦτο αὐτὸ ἐκεῖνο πρὸ ὁποῖον ἀπεδέχετο ὁ ἐξετάζων, ἦτο τοῦλάχιστον προῖον λόγου ἄξιον πνεύματος ἐπιτηδεύου καὶ ἐλεγχτικοῦ, σχηματίζοντος διὰ προσήκουστος μαρτυρίας τὴν ἰδίαν αὐτοῦ γγώμην. Ὅσα δὲ ποικίλαι καὶ ἀσυνάρτητοι ἂν ἦσαν αἱ εἰδικαὶ περιστάσεις περὶ αἷς διέτρεβεν ὁ Σωκράτης, ὁ τελικὸς αὐτοῦ σκοπὸς εἰς ἣν πᾶσαι ἀνεφέροντο ἦτο πάντοτε προδήλως, ἡ εὐπραγία καὶ ἡ εὐδαιμονία τοῦ κοινωνικοῦ ἀνθρώπου.

(Ἐπεταὶ συνέχεια.)

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΚΤΥΠΩΜΑΤΩΝ

ΑΡΧΑΙΩΝ ΣΦΡΑΓΙΣΜΑΤΩΝ ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ.

(Συνέχεια. Ἰδε φυλλάδ. ΡΙΖ').

—o—

14) Σερακοὶ Θεοί.

α) Ζεὺς Ἀμμων.

263. Κεφαλὴ Διὸς Ἀμμωνος πρὸς δεξιάν, ἀκτινωτῇ· οἱ χαρακτῆρες ἐμφαίνουσι προσπάθειαν εἰς παράστασιν ἀτομικότητος. ἐπ. ΣΤ'. τ. γ'. μ. 15 π. 12.

264. Προτομή Διὸς Ἀμμωνος πρὸς δεξιάν· ἐμπροσθεν ὄφιος. (ἐπ. ὑποπτος) τάξ. γ'. μ. 19 π. 14 λ. ἱασπ. ἐρυθρ.

Σημ. Βλέπε Βακχικὰ πολύμορφα 142.

β) Ζεὺς Σέραπις.

265. Προτομή Διὸς Σεράπιος πρὸς δεξιάν, μοδιοφόρου, ἀκτινωποῦ· περὶ τὸν τράχηλον φαίνεται τὸ ἱμάτιον. Ἰς πρὸς τὸν χαρακτῆρα παράβαλε τὰ Ἀλεξανδρινὰ καὶ τὰ τῆς ἐλάσσονος Ἀσίας νομίσματα. ἐπ. Η'. τάξ. Ε'. μ. 13. π. 11. λίθ. ἱασπ. ἐρυθρ.

266. Προτομή Διὸς Σεράπιος, μοδιοφόρου, πρὸς δεξιάν. ἐπ. Η'. τάξ. ΣΙ'. μ. 9 π. 6. λίθ. σάρδ.

267. Ζεὺς Σέραπις ἐπὶ θρόνου καθήμενος πρὸς ἀριστεράν, μοδιοφόρος· κρατεῖ σκήπτρον· παρὰ τοὺς πόδας ὁ Κέρβερος. ἐπ. Η'. τ. ΣΤ'. μ. 11 π. 9.

268. Ζεὺς Σέραπις, μοδιοφόρος, ὀρθὸς πρὸς δεξιάν, κρατῶν στέφανον· ὀπισθεν αὐτοῦ ὁ ἥλιος ἐκτείνων τὴν δεξιάν πρὸς αὐτόν. ἐπ. Η'. τ. ΣΤ'. μ. 16 π. 14.

269. Ἀνωθεν προτομή Διὸς Σεράπιος, μοδιοφόρου, πρὸς δεξιάν· ἀντικρὺ αὐτοῦ προτομή Σελήνης· πρὸς ἀριστεράν, φορούσης ἀστέρα καὶ μόδιον· κάτωθεν αὐτοῦ ὀρθὸς πρὸς ἀριστεράν ἀναπεπταμένος ἔχων τὰς πτέρυγας. ἐπ. Η'. τ. ΣΤ'. μ. 15. πλ. 12.

270. Ζεὺς Σέραπις, μοδιοφόρος, καθήμενος ἐπὶ δι-

φρον πρὸς ἀριστεράν· ἐμπροσθεν Παλλὰς ὀρθία πρὸς δεξιάν, ἐρειδομένη τῇ δεξιᾷ ἐπὶ ἀσπίδος καὶ κρατοῦσα λόγχην, τῇ δ' ἐτέρᾳ στέφανον, στεφανοὶ αὐτὸν ὀπισθεν ἡ Τύχη ὀρθία πρὸς ἀριστεράν, κρατοῦσα πηδάλιον καὶ κέρας Ἀμαλθείας. ἐπ. Η'. τ. ΣΓ'. μ. 12 π. 14. λίθ. σάρδ.

γ) Ἀρποκράτης.

271. Ἀρποκράτης, γυμνός, ὀρθιος, πρὸς ἀριστεράν· φέρει τὸν δάκτυλον ἐπὶ τοῦ στόματος ἐν σχηματικῇ σιγῇ, τῇ ἀριστερᾷ δὲ κρατεῖ κέρας Ἀμαλθείας. ἐπ. Ζ. τ. δ. μ. 12 π. 10 λίθ. ὄνυχ. κυανόχρους.

272. Ἡ αὐτὴ παράστασις, ἀλλ' ὁ Ἀρποκράτης φορεῖ καὶ μύδιον. ἐπ. Ζ. τ. δ'. μ. 10 π. 6 μέγ. κίτρινον.

Σημ. Βλέπε 511.

δ) Ἄνουβις.

273. Ἄνουβις ὀρθιος πρὸς ἀριστεράν, μὲ κεφαλὴν ζώου κεραιφόρου, κρατῶν σκήπτρον. ε. ; τὰξ. ΣΓ'. μ. 12 π. 7 λίθ. ἀγάλτης ἐν ταῖς Αἰγυπτιακαῖς Θεαῖς εὑρεθείς, τοῦ Κ. Φιλλάδ.

Σημ. Βλέπε 521.

ε) Ἐφεσία Ἀρτεμις.

274. Ἐφεσία Ἀρτεμις, ὀρθία, ἀντωπός, μὲ συμβεβηκότα τὰ σκέλη, μοδιαφόρος, μὲ δύο σειράς μαστων καὶ τέσσαρας διαιρέσεις διὰ γραμμῶν ἀντι τῶν σειρῶν τῶν προτομῶν (ζώων) ἐκτεταμένας ἔχουσα τὰς χεῖρας καὶ στηρίζουσα αὐτάς ἐπὶ δύο ῥάβδων· ἐκατέρωθεν ἑλαφός. ἐπ. Ζ. τ. ΣΓ'. μ. 14. π. 11. λίθ. σάρδ.

275. Ἡ Ἐφεσία Ἀρτεμις, ὀρθία, ἀντωπός, μὲ συμβεβηκότα σκέλη· ἐπὶ τοῦ ἱματίου γωνιώδης κόσμος· ἔχεται μὲ ἐκτεταμένας χεῖρας τῶν κεράτων ἑλαφῶν ἐκατέρωθεν ἱσταμένων· ἄνωθεν δὲ ἐκατέρωθεν ἡμισέληνος. ἐπ. Η'. τὰξ. ζ. μ. 13. π. 10. σάρδ.

ζ) Ἴσις.

276. Ἴσις ὀρθία, πρὸς ἀριστεράν, κρατοῦσα τῇ δεξιᾷ σείστρον, τῇ ἐτέρᾳ δὲ ὑδρίαν. ἐπ. Ζ. τ. γ'. μ. 11. π. 9. λίθ. σάρδ.

277. Ἡ αὐτὴ παράστασις· ἡ Ἴσις φορεῖ τὸν συνήθη κόσμον ἀνθέων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. ἐπ. Η'. τ. ε'. μ. 11 π. 9. λ. ἰσο π. ἐρυθρ.

278. Κανώπειον ἀγγεῖον, σχηματίζον κατὰ τὰ ἄνω κεφαλὴν Ἰσιδος ὑπεράνω μὲ κέρατα καὶ ἡμισφαῖρον ἐπ. ὑποπτος. τ. ΣΓ'. μ. 12. π. 9.

279. Ἡ Ἴσις καθημένη ἐπὶ δίφρου μετ' ἐπικλίντρου πρὸς δεξιάν, ἐστειμμένη μὲ ἄνθη καὶ κρατοῦσα τῇ ἀριστερᾷ στάχεις καὶ μήκωνας θηλάζει τὸν Ἴβρον ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς. ἐπ. Ζ. τ. δ'. μ. 16. π. 13. λίθ. σάρδ.

280. Ἡ αὐτὴ παράστασις, ἀλλ' εἶναι ἐστειμμένη μὲ στάχεις ἡ Ἴσις καὶ οὐδὲν ἄλλο παρὰ τὸν Ἴβρον κρατεῖ. ἐπ. Ζ. τ. δ'. μ. 9. π. 7.

281. Ἡ αὐτὴ παράστασις ὡς ἡ προηγουμένη, ἀλλ' ὁ Ἴβρος θηλάζει οἰονεῖ ἱπτάμενος. ἐπ. Ζ'. τὰξ. δ'. μ. 18 π. 13. λίθ. σάρδ.

282. Ἡ Ἴσις καθημένη ἐπὶ θρόνου πρὸς ἀριστεράν, φοροῦσα στάχεις ἐπὶ κεφαλῇ, καὶ χιτῶνα κάτωθεν θυσανωτόν, προπαρασκευάζεται νὰ θηλάσῃ τὸν Ἴβρον φοροῦντα ψέντ· ἐμπροσθεν αὐτῆς μέγα κηρύκειον οὗ οἱ ὄφεις φοροῦσι ψέντ ἐπὶ κεφαλῇ. ἐπ. Η'. τὰξ. ΣΓ'. μ. 20. π. 15. λ. σιδηρίτης (eisenstein).

Σημ. τὸν Ἀδραξάν, τὸν Ἀγαθοδαίμονα ὡς ὄφιν, τὸν Αἰῶνα κτλ. Βλέπε εἰς τοὺς ἀδραξικούς λίθους 511 καὶ ἐφεξῆς.

η) Ἀγνώστοι παραστάσεις.

283. Σχῆμα ἀνθρώπου ὀρθίου ἐπὶ λέοντος πρὸς δεξιάν· ἐμπροσθεν τετραπόδον ὄφιν, ὑπεράνω δὲ βοῦς· ὀπισθεν ἐλέφας. ἐπ. Β. τὰξ. Ζ'. μ. 35. πλ. 25. λίθος ἐρυθρός ἐκ Μήλου· σκαρδαῖος ἰσως φοινικικός, τοῦ Κ. Σιάουδερτ.

284. Ἄνθρωπος ὀρθιος, ἀντωπός, ἀνατείνων τὴν ἀριστεράν· φερῶν τὸ ψέντ καὶ κρατῶν λόγχην· τὴν ἐτέραν δὲ φέρει πρὸς τὸ γόνυ· ἀριστερῶθεν ὁ ὄφιν Ἀγαθοδαίμων, ὀρθιος, ἀνδρομήτης· ὑπερ δὲ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ σφαῖρα. ἐπ. Ζ. τ. ΣΓ'. μ. 11. π. 9. κεράμεον μετὰ γινώματος κυανῶ· ἐκ Μήλου τοῦ Κ. Σιάουδερτ.

285. Αἰγύπτιος Θεός, ὀρθιος, πρὸς ἀριστεράν· ἐρείδεται τῇ δεξιᾷ ἐκτεινομένη ἐπὶ αἰγυπτιακοῦ σκήπτρου· ἐμπροσθεν ἄκρις, ὀπισθεν κροκόδειλος· ἄνωθεν ἐπ. Ζ. τὰξ. ε. μ. 13 πλ. 18.

286. Κεφαλὴ γέροντος πρὸς δεξιάν· ὁ δὲ περιδεσμός αὐτῆς παριστῶν· κεφαλὴν κριοῦ τελευτᾷ ὑπερ τὸ μέτωπον εἰς ἐξέχον τι, πλατὺ καὶ πτερυγοειδές σχῆμα· κάτωθεν τῆς κεφαλῆς ἀλέκτωρ πρὸς ἀριστεράν ἱστάμενος, οὗ ἡ οὐρά σχηματίζει τὸν πώγωνα τοῦ γέροντος· ἐμπροσθεν δὲ τούτου ὄφεις. ἐπ. ζ. τ. δ. μ. 18 πλ. 14.

287. Ἄνθρωπος ὀρθιος μὲ ῥύγχος κτήνους πρὸς ἀριστεράν, φορῶν κωνικὸν πῖλον· ἐκατέρωθεν δύο λέοντες ὀρθιοὶ ἐξωθεν ἐπιστρέφοντες τὰς κεφαλὰς· ὑπεράνω δὲ δεξιῶθεν ῥυτόν. ἐπ. Ζ. τ. ζ. μ. 17 πλ. 17. φοινικικὴ τεχνουργία.

Γ'. Ἡρώες.

1) Ἡρακλείους κόκλος.

α) Ἡρακλῆς.

288. Κεφαλὴ Ἡρακλείους πρὸς δεξιάν· παράβαλε τὰ νομίσματα τῆς Τύρου. ἐπ. Ε'. τὰξ. γ'. μ. 9. πλ. 8. λίθ. σάρδ. ἡγορήθη ἐν Τύρῳ τοῦ Κ. Φιλλάδ.

289. * Κεφαλὴ Ἡρακλείους νεανικὴ πρὸς ἀριστεράν· ἔχων τὰξ. γ'. μ. 15. π. 15. σάρδ.

290. Κεφαλὴ Ἡρακλείους δαρνοστεφοῦς πρὸς δεξιάν· παράβαλε νομίσματα χαλκᾷ Σμύρνης· ἐπ. ζ. τὰξ. γ'. μ. 11 πλ. 11. λ. ὄνυχ.

291. Ἡρακλῆς παῖς, ἀντωπός, κλίνων τὸ ἀριστερόν γόνυ μὲ διαβεβηκότα σκέλη χαμαί· ἐκτείνων τὰς χεῖρας πνίγει τοὺς ὑπὸ τῆς Ἡρας πεμπομένους κατ' αὐτοῦ ὄφεις. ἐπ. Ζ'. τὰξ. δ. μ. 13 π. 11. λ. συριακός (grenat oriental) ἐκ Κύπρου.

292. Ἡρακλῆς νεανικός, ὀρθιος, γυμνός πρὸς ἀριστεράν· κρατεῖ τῇ ἀριστερᾷ λιοντῆν, τῇ ἐτέρᾳ ἀμφιβαλὼν τι σχῆμα. ἐπ. Ζ'. τ. γ. μ. 11. π. 10. λ. ἰσπ.

292. Δίς. Ἡρακλῆς ὀρθίος, γυμνός, πρὸς δεξιάν, κρατῶν τῇ ἀριστερᾷ λεοντὴν, τὴν ἐτέραν στηρίζει ἐπὶ ῥοπάλου· ὀπισθεν δένδρον· ἐπ. Ζ'. τάξ. γ'. μ. 19. π. 15.

293. Ἡρακλῆς ὀρθίος, γυμνός, πρὸς ἀριστεράν· κρατεῖ λεοντὴν περιελισσομένην εἰς τὸν ἀριστερόν βραχίονα, στηρίζει τὴν ἐτέραν ἐπὶ ῥοπάλου. ἐπ. Η'. τάξ. ζ. μ. 11. π. 10. ὁ λίθος κυρτός.

294. Ἡρακλῆς ὀρθίος, γυμνός, πρὸς ἀριστεράν· φέρει ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ πύγγος λεοντὴν καταπίπτουσαν, στηρίζεται τῇ ἐτέρᾳ ἐπὶ ῥοπάλου. ἐπ. Ζ'. τ. δ'. μ. 22. π. 15. τὸ ἄνω τοῦ λίθου ἐφθαρμένον.

295. Ἡρακλῆς γυμνός, ὀρθίος, πρὸς δεξιάν· πνίγει ἀοπλὸς τὸν ἐν Νεμέᾳ λέοντα πρὸς ὃν ὀρθίον συμπλέσσεται. ἐπ. Ζ'. τ. ε'. μ. 12. π. 10. λίθ. σάρδ.

296. Ἡρακλῆς στρέφων πρὸς δεξιάν, ὀρθίος, κρατῶν ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ἀνατεταμέναις ῥοπάλον καταβάλλει τὸν ἐν Νεμέᾳ λέοντα. ἐπ. τ. ζ. μ. 11. π. 11. λίθ. σάρδ.

297. Ἡρακλῆς νεανικός πρὸς δεξιάν, παλαιῶν πρὸς τὸν ἐν Νεμέᾳ λέοντα ὃν ἐπὶ τοῦ γόνατος κρατεῖ· ἄνωθεν ῥοπάλον ὀπισθεν φαρέτρα μὲ βέλη· ὀπισθεν. μονόγραμ. Α καὶ ἀνιστραμ. Α. ἐπ. Ζ. τ. δ'. μ. 13. πλ. 9. λίθ. ἱασπίς, τοῦ Π. Ἀδαμοπούλου.

298. Ἡρακλῆς πρὸς δεξιάν· κλίνων ἐναγωνίως ἐμπρὸς τὸ σῶμα καταβάλλει καὶ προσπαθεῖ νὰ δέσῃ τὴν χρυσόκιρυν ἔλαφον. ἐπ. Ζ'. τ. δ'. μ. 10. πλ. 8.

299. Ἡρακλῆς πρὸς δεξιάν, φορῶν τὴν λεοντὴν ὀπισθεν κυμαινομένην, μονομυχεὶ κατὰ τοῦ Ἀνταίου, ὃν ἐν ἀγκάλαις συστρίγγων ὑπὲρ γῆν κρατεῖ ὑψωμένον. ἐπ. ζ. τ. δ'. μ. 18. πλ. 14.

ε) Ὀμφάλη.

300. Κεφαλὴ Ὀμφάλης πρὸς δεξιάν, φερούσης ἐπὶ κεφαλῇ τὴν λεοντὴν (παράθελε πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν νομισμάτων τοῦ Ἀλεξάνδρου τῆς Ἡπείρου κεφαλὴν τοῦ Ἡρακλέους) ἐπ. Δ'. τάξ. β'. μ. 9. π. 7. τοῦ Κ. Κουντουριώτου.

Σημ. Βλέπε Ἡρακλεῖδαι, 330.

2) Ἡρώχοι κύκλοι..

α) Ἐκ τοῦ Ἀττικοῦ μύθου.

301. Ἡ Ἀριάδνη, ἐγκαταλειμμένη ὑπὸ τοῦ Θησέως ἐν Νάξῳ, κάθηται πρὸς δεξιάν ὑπὸ οἰνάδα· ἄνωθεν πτηνόν, κάτωθεν δελφίς, ἐμπροσθεν τὸ πλοῖον ἀποπλέον, καὶ κάτωθεν αὐτοῦ ἱππόκαμπος. ἐπ. Η'. τάξ. ζ. μ. 11. πλ. 14. σάρδ. τοῦ Π. Ἀδαμοπούλου.

302. Ὁ Δαίδαλος κάθηται πρὸς ἀριστεράν ἐπὶ ἑδρας προσωπομόρφου, ἐμπροσθεν ἐστίας ἐφ' ἧς λέβης ἐμपुरιθήτης ὑπὲρ αὐτὸν ἡ κρήνη πτέρυξ τοῦ Ἰκάρου προσωποειδῆς ἀριστερόθεν, ἣν πλάττει. (βλ. Βιγκελμ. μν. ἀνέκ.). ἐπ. Ζ'. τ. δ'. μ. 8. πλ. 5. λίθ. ἱασπ. εὑρέθη ἐν Ἀθήναις, τοῦ Κ. Φιλλᾶ.

β) Ἐκ τοῦ Θηβαϊκοῦ μύθου.

303. Ὁ Κάδμος στρέφων πρὸς δεξιάν· τῇ ἀριστερᾷ ὑψωμένην κρατῶν ξιφίδιον καὶ τὸν δεξιὸν πόδα ἄνω κάμπτων μάχεται κατὰ τοῦ δράκοντος πρὸ αὐ-

τοῦ συνεσπειραμένου καὶ ὑψούντος τὴν κεφαλὴν· περίξ ἀστράγαλος. ἐπ. ζ. τ. δ'. μ. 12. π. 10. μίγμα νέον ἐξ ἀρχαίου, τοῦ Π. Ἀδαμοπούλου.

304. Ὁ Οἰδίπους ὀρθίος πρὸς δεξιάν· φορῶν ἱμάτιον ὀπισθεν, καὶ κρατῶν τῇ ἀριστερᾷ δύο δόρατα (ὡς συνήθως παρίστανται οἱ ἀρχαῖοι ἥρωες) φέρει τὴν χεῖρα πρὸς τὴν ὄψιν, καθ' ἣν στιγμὴν λύει τὸ αἰνιγμα· ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἐπὶ κίονος ἡ Σφίγξ καθημένη. ἐπ. ζ. τ. δ'. μ. 12. π. 10. λίθ. σάρδ. (παρὰ τοῦ Θ. Χουδᾶν ἠγορήθη ὑπὸ τοῦ Κ. Ἀχ. Ποστολάκα).

305. Ἡ Σφίγξ, μὲ ἀνακαμπτομένης πτέρυγας πρὸς ἀριστεράν, πατεῖ διὰ τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν ἄνδρα μακρὰν ἔχοντα κόμην, ἐκτάδην ὑπτίον, κατακείμενον, συμπεπλεγμένον αὐτῇ καὶ ὑψούτα περιβάδην τοῦ πόδα. περίξ ἀστράγαλος ἐπ. Β'. (ἀρχαῖα τεχντροπία) τάξ. γ'. μ. 11. πλ. 17. λ. σάρδ. σχαραδαῖος.

γ) Ἐκ τοῦ Ἰωλκικοῦ μύθου.

306. Ἡ Μήδεια πτερωτὴ, γονυπετῆς πρὸς ἀριστεράν φέρει τὰς χεῖρας εἰς λέζητα πρὸ αὐτῆς ἐστημένον, ἐξ οὗ ἐξέχουσι δύο πόδες (οἱ τοῦ Παλλίου). ἐπ. Η. τάξ. Ζ'. μ. 9. π. 9. ὁ λίθος τετραγωνικός.

δ) Ἐκ τοῦ Φθιωτικοῦ μύθου.

307. Ἡ Φθία· καθημένη ἐπὶ πέτρας πρὸς δεξιάν· ὀπισθεν αὐτῆς μέγας στάχυς, ἐμπροσθεν δὲ ἀετὸς ἱπτάμενος. ἐπ. Ζ'. τάξ. τ. ζ. μ. 12. πλ. 11. λίθ. σάρδ.

ε) Ἐκ τοῦ Αἰτωλικοῦ μύθου.

308. Ὁ Μελέαγρος ἐφιππος πρὸς δεξιάν· κάτωθεν ὁ Καλυδώνιος κῆπος. ἐπ. Ζ. τ. ε. μ. 10. πλ. 11. σάρδ.

ζ) Ἐκ τοῦ Κορινθιακοῦ μύθου.

309. Ὁ Βελλεροφόντης ἐπὶ τοῦ Πηγᾶσου πρὸς δεξιάν, φορῶν χλαμύδα κυμαινομένην κατατείνει τὸ δόρυ κατὰ τῆς Χιμαιράς ἣτις κάτωθεν ἀναχάινει. ἐπ. Ζ. τ. ε. μ. 15. πλ. 13.

η) Ἐκ τοῦ Ἀργεῖου μύθου.

310. Περσεύς ὀρθίος, στρέφων πρὸς δεξιάν· κρατεῖ τῇ δεξιᾷ ἄρπην, τῇ δ' ἐτέρᾳ τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνης πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ δὲ καίται τὸ πτόμα αὐτῆς, ἐμπροσθεν δὲ ἀναπηδᾷ ὁ Πήγασος. ἐπ. Ζ. τ. δ. μ. 14. πλ. 14.

311. Περσεύς ὀρθίος, γυμνός, πτεροφυῆς τοὺς πόδας· στρέφων πρὸς δεξιάν κρατεῖ τῇ ἀριστερᾷ τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνης καὶ τῇ ἐτέρᾳ ἄρπην. ἐπ. Ζ. τ. γ'. μ. 18 πλ. 14. λ. σάρδ.

θ) Ἐκ τοῦ Ἀμυκλαίου μύθου.

312. Ἡ Ἀῖδα μὲ κυμαινομένην ὀπισθεν τὴν κόμην, ἐπὶ στρωμνῆς πρὸς δεξιάν καθημένη, ἐπὶ ὑπαυχενίου στηρίζει τὸν δεξιὸν βραχίονα· ὁ δὲ κύκνος ἐπιδαίνων φέρει τὸ ῥάμφος πρὸς τὴν ὄψιν αὐτῆς. ἐπ. Ζ. τ. ζ'. μ. 9. πλ. 11. λίθ. σάρδ.

313. Διόσκουρος ὀρθίος, ἐμπροσθεν ἵππου, στρέ-

φων πρὸς δεξιάν, κρατῶν ῥάβδον. ἐπ. Ζ'. τ. δ'. μ. 10. πλ. 13.

314. Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, ὄρθιοι, ἀντικρὺ ἀλλήλων, κρατοῦντες ἑκάστος δόρυ. ἐπ. Η. τάξ. ε'. μ. 11. πλ. 12. λίθ. σάρδ.

315. Οἱ Διόσκουροι φοροῦντες ἑκάτερος κράνος καὶ κρατοῦντες ἑκάτερος ἀσπίδα, ἵστανται στρέφοντες πρὸς ἀλλήλους. ὀπισθεν ἑκατέρου ἵππος ἀναχωρῶν. ἐπ. Ε. τ. ε'. μ. 15. π. 18. λίθ. σάρδ. σκαρδαῖος τυρρηνικός τοῦ ἐν Γενούᾳ ῥωσικοῦ προξένου.

316. Οἱ Διόσκουροι ἀστεροφόροι, ἀντικρὺ ἀλλήλων ἑκάτερος ἐμπροσθεν ἵππου (καὶ οἱ ἵπποι ἀντικρὺ ἀλλήλων ὡς φθάνοντες) κρατῶν λόγχην· ἀνωθεν ἡμισέληνος. ἐπ. Ζ. τ. δ'. μ. 10. πλ. 12. λίθ. ἀχάτ.

317. Οἱ Διόσκουροι ἀστεροφόροι, ἵππιοι, ἀντικρὺ ἀλλήλων, κρατοῦντες ἑκάτερος δόρυ. ἐπ. Ζ. τάξ. ε' μ. 8. π. 12. λίθ. σάρδ.

1) Ἐκ τῶν Τρωϊκῶν μύθων.

1) Ἡρώϊ καὶ πράξεις.

318. Ἡρως γυμνός πρὸς ἀριστεράν ἀκλᾷζει τὸ ἀριστερόν γόνυ καὶ ἐκτείνων τὸν δεξιὸν πόδα ἀποτοξεύει ἐντίκτων τὸ τόξον. Ἐνταῦθα ἐπιφαίνεται ἀκρατος ὁ αἰγιναιῖος ῥυθμός· ἡ τεχνοτροπία εἶναι αὐστηρὰ καὶ στερεὰ ἐπιφαίνεται ἡ παράδοσις. Τὸ σχῆμα εἶναι κατὰ γραφὴν καὶ ὁμοῦς ὁ ὀφθαλμὸς ἀντίος· ἡ ῥίς ὀξεῖα, τὰ νῶτα πλατεῖα, ἡ κόμη συμμετρικὴ καὶ ὡς τεχνητὴ. τὰ σχήματα ἐν γένει εἶναι ἥττον στραγγύλα. Παράβαλε πρὸς τὰ ἐν Μονάχῳ αἰγινητικὰ ἀγάλματα καὶ πρὸς τὴν ἐν τῷ Θησείῳ στήλῃ τοῦ Ἀριστίωνος. περίξ ἀστράγαλος. ἐπ. Β. π. Α. (ἀρχαῖκή) μ. 14. πλ. 18. ἀχάτης γαλακτόχρους· σκαρδαῖος ὅν ὁ ἰδιοκτήτης ἀπέκοψεν εἰς κατασκευὴν δακτυλίου· εὗρέθη δὲ ἐν τάφῳ ἐν Αἰγίνῃ καὶ ἡγοράσθη παρὰ τοῦ Κ. Μηλιαῖου ὑπὸ τοῦ Κ. Πρόξασχ.

319. Ἡρως ὄρθιος, γυμνός, φορῶν κράνος, στρέφων πρὸς δεξιάν κρατεῖ ἐκ τῶν βραχιόνων νεανίαν τραυματίαν, γονυπετῇ, γυμνὸν, κύπτοντα πρὸς ἀριστεράν. ἐπ. Ε. τ. γ'. μ. 15. πλ. 11.

320. Ἡρως φορῶν πανοπλίαν, ὄρθιος, πρὸς δεξιάν φέρει ἐπὶ τῶν ὤμων νεκρὸν κρατῶν αὐτοῦ τοὺς βραχίονας· ὀπισθεν στάχεις· ἐμπροσθεν C L A. ἐπ. ζ. τάξ. δ. μ. 12. π. 10.

2) Ἰλίου πέρεις.

321. Ὁ Διομήδης ὄρθιος, ἀντωπής, στρέφων πρὸς δεξιάν κρατεῖ τῇ ἀριστερᾷ τὸ Παλλάδιον, τῇ δ' ἐτέρᾳ παραζώνιον. ἐπ. Ζ. π. ζ. μ. 11. π. 8. λ. σμάρagd. (plasma).

322. Διομήδης γυμνός· καθήμενος ἐπὶ τετραγωνικοῦ λίθου πρὸς δεξιάν κρατεῖ τῇ δεξιᾷ ἐκτεινομένην, ἐφ' ἧς ἀπλοῦται τὸ ἱμάτιον, τὸ Παλλάδιον, τῇ δ' ἐτέρᾳ, στηριζομένη ἐπὶ τοῦ λίθου, κρατεῖ ὀπισθεν τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου. ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἐπὶ κίονος εἰδωλίον ἔρωτος τοξότου· κάτωθεν δὲ πρὸ τοῦ κίονος νεκρὸς ἐκτάδην κείμενος. Παράβαλε τὰ νομίσματα τοῦ Ἀργίου· ἡ παράστασις αὕτη φαίνεται ἀπομίμῃσι

καλλίστης τινος ἀγνώστου πρωτοτύπου εἰκόνης. ἐπ. Α. τάξ. Β. μ. 10. πλ. 14. σάρδ. ἐν Κύπρῳ.

Σημ. Ὁ Διοσκουρίδης, ὁ δακτυλιογλύφος τοῦ Αὐγούστου, ἐποίησε τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἐπὶ δακτυλιολίθῳ· βλέπε Stosch. σφραγιδολιθ. Bracci, Winkelman. κλ.

323. Ἡ αὐτὴ παράστασις καθ' ὅλα ὁμοία. ἐπ. Α. τάξ. γ'. μ. 19. πλ. 17.

Σημ. Αἰνείας, Ἀγχίσης, βλέπε. 326.

3) Ὀδυσσεύς.

324. Ὀδυσσεύς ἐν Αἰδῶν, γυμνός, ὄρθιος, πρὸς δεξιάν, κύπτων ἐν σχήματι σκέψεως καὶ ζήτησεως· ἐπ. Ζ'. τ. ζ. μ. 9. π. 5 1] ὄνυξ ξανθοφύκος με λευκὰς ταινίας ἐν τῷ μέσῳ, τοῦ Κ. Α. Ποστολάκη.

κ) Ἐκ τῶν ἀσιατικῶν μύθων.

325. Κεφαλὴ Πάριδος πρὸς δεξιάν, φοροῦντος τὸν πρυγικὸν πῖλον· τὸ ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς σχηματίζει κεφαλὴν Σιληνοῦ. ἐπ. Ζ'. τ. δ'. μ. 13. π. 10. σάρδ.

326. Αἰνείας φορῶν κράνος, βαδίζων πρὸς ἀριστεράν φέρει ἐπ' ὤμων τὸν Ἀγχίσην, χειραγωγῇ τῇ δεξιᾷ τὸν Ἀσκάνιον, ὀπισθεν ἀλέκτωρ (παράβαλε νομίσματα Λαρδαν.) ἐμπροσθεν Μ. ἐπ. Η. τάξ. ε'. μ. 11. π. 8. λίθ. σάρδ.

λ) Ῥωμαϊκὸς μέθος.

327. Λύκαινα στρέφουσα πρὸς ἀριστεράν, ὄρθια· θηλαζει τὸν Ῥωμύλον καὶ τὸν Ῥέμον. ἐπ. Η'. τ. ζ. μ. 8. πλ. 11. λ. σάρδ.

328. Λύκαινα πρὸς δεξιάν, ἡρέμα τὴν κεφαλὴν κάτωθεν κλίνουσα καὶ κυρτοῦσα τὸ σῶμα θηλαζει τοὺς διδύμους. ἐπ. Η'. τ. ζ. μ. 10. π. 11. λίθ. σάρδ. Π. Ἀδαμοπούλου.

(Ἔπεται συνέχεια.)

I. ΡΙΖΟΣ.

—ο—

Καθηκὸν ἱερὸν, ἀλλὰ καὶ συμφέρον ἔθνικόν ἐνταυτῷ εἶναι νὰ σώζωμεν ἀγνώμονας λήθης τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν ὅσοι δι' οἷας δὴποτε ὑπηρεσίας διεκρίθησαν τιμῆσαντες καὶ ὠφελήσαντες τὴν πατρίδα. Τῶν πατέρων ἡ δόξα ἀντανεκλᾶται ἐπὶ τῶν υἱῶν. Ὁ διὰ τὴν ἰκατότητα, διὰ τὴν εὐφυΐαν διὰ τὰς πολιτικὰς καὶ ἠθικὰς ἀρετὰς τοῦ διάσημος ἀνὴρ, οὐ μόνον ζῶν, ἀλλὰ καὶ ἀποθανόντων εὐεργετᾷ τὸ ἔθνος του, διότι τὸ παράδειγμα του παρατρύνει πρὸς μίμῃσιν, διότι ἡ ὑστεροφημία του εἶναι ἐθνικὴ κληρονομία, καὶ ἀθάνατος εὐγενείας τίτλος διὰ τὴν πατρίδα του. Διὰ τοῦτο ἐν τῇ Πανδιώρᾳ πολλῶν πολυτάκεις ἐπισήμων ἀνδρῶν τῆς νέας Ἑλλάδος διεγράψαμεν τὰς βιογραφίας, καὶ ἐχαράξαμεν τὰς προσφιλεῖς εἰς τὴν πατρίδα εἰκόνας των.

Ἀναμφισβητήτως δὲ τὸ ὄνομα τοῦ Ρίζου, οὐ τὴν